

Міністерство освіти і науки України
Університет в Любляні, Словенія
Близькосхідний технічний університет, Туреччина
Центр антропології інституту археології та етнографії
Національної академії наук Азербайджану
Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара
Національний технічний університет
«Дніпровська політехніка»
КЗВО «Дніпровська академія неперервної освіти»
Дніпропетровської обласної ради»

НЕПЕРЕРВНА ОСВІТА ДЛЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ: ФІЛОСОФСЬКО-ТЕОРЕТИЧНІ КОНТЕКСТИ ТА ПЕДАГОГІЧНА ПРАКТИКА

МАТЕРІАЛИ

IV Міжнародної науково-практичної конференції

03-04 грудня 2021 р.

Дніпро

2021

УДК 303
ББК 63.3
Н 53

*Рекомендовано до друку Вченою радою
Комунального закладу вищої освіти «Дніпровська академія неперервної освіти»
Дніпропетровської обласної ради
(протокол № 3 від 16 грудня 2021 року)*

За редакцією:

ВИСОЦЬКА Ольга Євгенівна, д.філос.н., доц., завідувач кафедри філософії КЗВО «Дніпровська академія неперервної освіти» ДОР»

Рецензенти:

КРИВОШЕЙН Віталій Володимирович, доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри соціології Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара;

МУРАШКІН Михайло Георгійович, доктор філософських наук, професор, професор кафедри соціально-гуманітарних дисциплін Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ;

ВАТКОВСЬКА Марина Григорівна, кандидат філософських наук, доцент, проректор з науково-педагогічної та методичної роботи, професор кафедри загальної, спеціальної педагогіки, реабілітації та інклюзивної освіти КЗВО «Дніпровська академія неперервної освіти» ДОР».

Н 53 Неперервна освіта для сталого розвитку: філософсько-теоретичні контексти та педагогічна практика: Матеріали IV Міжнародної науково-практичної конференції. 03-04 грудня 2021 р., м. Дніпро, КЗВО «ДАНО» ДОР». / Наук. ред. О.Є. Висоцька. - Дніпро: СПД «Охотнік», 2021. - 456 с.

У збірник вміщено матеріали IV Міжнародної науково-практичної конференції «Неперервна освіта для сталого розвитку: філософсько-теоретичні контексти та педагогічна практика», що присвячена найбільш важливим аспектам неперервної освіти; шляхам формування духовно-ціннісної сфери особистості; проблемам безпеки в сучасному світі, міжнародним відносинам в контексті сталого розвитку; перспективам розвитку вищої освіти та освіти дорослих, напрямкам становлення методологічної культури та професійних компетентностей вчителя Нової української школи. Також представлений досвід закладів вищої, середньої та дошкільної освіти щодо напрямків неперервної освіти для сталого розвитку, презентовано кращі практики упровадження її складових – громадянської, екологічної освіти; здоров'язберігаючих освітніх технологій.

Рекомендовано для науково-педагогічних та педагогічних працівників вищої і післядипломної освіти, керівників закладів середньої та дошкільної освіти, працівників методичних служб, вихователів, вчителів, докторантів, аспірантів, студентів.

© Колектив авторів, 2021

© ДАНО, 2021

М.: Наука, 1986. 3. Бубер М. Я и Ты. М.: Высш. шк., 1993. 174 с. 4. Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод. і допов.)/Уклад. і голов. ред. В. Бусел. К.; Ірпінь: ВТФ «Перун», 2005. 1728 с. 5. Каган М.С. Мир общения: Проблема межсубъектных отношений. М.: Политиздат, 1988. 319 с. 6. Кондрашова Л.В. Основы дидактики высшей школы: [учебно-методическое пособие]. Херсон, ХНТУ, 2011. 326 с. 7. Лебедева К. О. Формування професійної компетентності майбутніх інженерів радіотехнічних спеціальностей на засадах ресурсного підходу. Дис. ... доктора філософії зі спец. 015 «Професійна освіта». Харків, ХНПУ імені Г.С. Сковороди. 2020. 368 с. 8. Ортинський В.Л. Педагогіка вищої школи: навч. посіб. [для студ. вищ. навч. закл.] К.: Центр учбової літератури, 2009. 472 с. 9. Педагогіка професійного образования: Учеб. пособие для студ. высш. пед. учеб. заведений / Е.П. Белозерцев, А.Д. Гонеев, А.Г.Пашков и др.; Под ред. В.А. Сластенина. М.: «Академия», 2004. 368 с. 10. Плаксина О.І. Сучасні підходи до дидактичної взаємодії у вищій школі // Людина віртуальна: нові горизонти: зб. наукових праць / за заг. ред. д. філос. н. Журби М.А. Монреаль: СРМ «ASF», 2019. С. 64-70. 11. Хейзинга Й. Homo Ludens; Статті по історії культури. / Пер., сост. и вступ. ст. Д.В.Сильвестрова; Коммент. Д. Э. Харитоновича. М.: Прогресс - Традиция, 1997. 416 с. 12. Шабанова Ю. О. Системний підхід у вищій школі: підруч. для студ. магістратури / Ю. О. Шабанова. Д.: НГУ, 2014. 120 с. 13. <http://www.let.rug.nl/TuningProject/index.htm>

Єхалов Василій Віталійович

к. мед.н., доцент каф. анестезіології, інтенсивної терапії та медицини невідкладних станів, Дніпровський державний медичний університет

Пилипенко Ольга Вікторівна

асистент кафедри анестезіології, інтенсивної терапії та медицини невідкладних станів, Дніпровський державний медичний університет

ПРОКРАСТИНАЦІЯ У ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ

Сучасне життя невинно рухається вперед. Навіть не рухається, воно летить та біжить стрімголов. Доволі частіше ми стикаємося із ситуаціями, коли завдань багато, а часу на виконання обмаль. Або характер завдань йде у розріз нашої внутрішній системі комфортного існування. Справ все більше, встигаємо менше, недоробивши хватаємось за інше. І здається, нема у цьому кругообігу виходу. Але якщо придивитися, розібрати ситуацію на частки, можна побачити велику долю особистої провини в цьому.

Прокрастинація (від лат. *prōcrāstinātiō* - відкладання на завтра; від *prō* + *crāstinus* - завтрашній, від *crās* - завтра) означає схильність людини відкладати неприємні завдання на потім, надання переваги виконанню справ, які надають більше задоволення або швидший результат і часто концептуалізується як порушення саморегулювання [1].

Суть феномена «прокрастинація» полягає у тому, що при збереженні видимої активності діяльність людини перестає бути продуктивною, і хоча вона розуміє важливість запланованих справ (посадових, учбових, побутових), вона відкладає їх виконання на останній момент, а час витрачається на сторонні, малозначні, а іноді й просто бездумні заняття. Прокрастинацію слід відрізняти від лінощів. Ледача людина не хоче нічого робити і не відчуває жодного занепокоєння з цього приводу. Прокрастинуючий - навпаки, і радий був би щось зробити, але йому не вдається почати. Зволікання не можна плутати і з відпочинком. Під час відпочинку людина наповнюється новою енергією, а при прокрастинації, навпаки, її втрачає [2]. Процес прокрастинації розглядається як механізм, що запускає деструктивні явища як у фізіологічному (стан стресу, тривоги, апатії тощо), так і у психологічному плані (відчуття провини, почуття неуспішності, низької самоефективності тощо).

Розрізняють п'ять типів прокрастинації: 1) прокрастинація як життєва тактика; 2) прокрастинація у прийнятті рішень; 3) невротична прокрастинація; 4) компульсивна прокрастинація; 5) академічна прокрастинація [3].

У наших попередніх дослідженнях було визначено, що 43,2% респондентів не вважають доцільним виконувати певні завдання, якщо це їм нічим не загрожує, а більш складні та обсяжні відкладаються до «старої скриньки». За даними опитування, 69,5% сучасних респондентів вважають себе прокрастинаторами [4].

Для визначення рівня виразності прокрастинації використовувалася шкала загальної прокрастинації К. Лей в адаптації Т. Юдєєвої. Опитувальник містить 20 пунктів, які оцінюються респондентами наступним чином: 1 бал – не характерно; 2 бали – помірною мірою не характерно; 3 бали – нейтрально; 4 бали – помірною мірою характерно; 5 балів – дуже характерно.

Залежно від відповідей учасників дослідження виділяються такі показники: 75-100 балів – висока схильність до прокрастинації; 45-75 балів – середня схильність; до 45 балів – низька схильність до прокрастинації.

Було проведено анонімне опитування більше 300 осіб, що були розподілені на 4 групи: студенти, лікарі-інтерни 1-го та 2-го року навчання та слухачі циклів підвищення кваліфікації. Попередні отримані результати показали, що середній рівень прокрастинації в усіх групах дослідження був оцінений у 62,25 - 63,5, що відповідало середньому рівню схильності до прокрастинації на всіх етапах навчання та не мало достовірної міжгрупової різниці ($p = 1$). Але більш детальний аналіз визначив, що у студентському середовищі частка респондентів з високим рівнем прокрастинації склала 34,15%, у інтернів 1-го року навчання - 21,25%, 2-го року - 16,5%, а у лікарів циклів підвищення кваліфікації - цей показник був зовсім відсутнім. Проте, всі інші респонденти чотирьох груп показали середній рівень схильності до зволікання, а низький рівень показника не був зафіксований у жодному випадку.

Прокрастинатори можуть відчувати, що їхні дії не змінюють певну ситуацію, тому вони використовують стиль поведінки орієнтований на емоції, а не на завдання. Бунтарство, ворожість і неприязність вважаються основними мотивами для зволікання.

Але, феномену прокрастинації притаманні не тільки негативні риси. Можливе використання зволікання як стратегії підвищення ефективності: або як форму психологічного самозахисту, або копінг-стратегій, що дозволяє у ряді випадків ефективно адаптуватися та самореалізовуватися [3]. Багато людей, які відкладають справи лише помірно, роблять це тому, що вони розробили власні схеми для подолання прокрастинації [2].

На сьогодні дослідниками було сформовано низку рекомендацій з подолання негативних ознак прокрастинації:

Визначте чітку ціль та зосередьтеся на сферах ключових результатів.

Заздалегідь плануйте кожен день, думайте на папері.

Визначте три речі у своїй роботі, що відповідають за 90% вашого успіху, і працюйте саме над ними.

Виконуйте велику роботу «крок за кроком».

Знайдіть свої особливі таланти та максимально ними користуйтеся.

Визначте основні труднощі, що заважають плідній праці.

Максимізуйте свою роботу у найбільш зручний, саме вам, час.

Мотивуйте себе діяти. У кожній ситуації шукайте позитив та комфорт.

Використовуйте сучасні технології.

Не переоцінюйте себе, робіть стільки справ, скільки можете виконати.

Виконуйте завдання по одному і працюйте, доки не виконаєте його на 100% [2, 3, 4].

Наприкінці, підсумовуючи усе вищенаведене можна зробити певні висновки:

1. Суб'єктам навчання на всіх етапах вищої медичної освіти здебільшого притаманний середній рівень схильності до прокрастинації.

2. Потрібні більш широкі подальші дослідження, які будуть досконало відбивати феномен прокрастинації та його підґрунтя.

3. Тимчасове дисконтування, вірогідно, є ключем до розуміння прокрастинації та її позитивного використання у вищій медичній освіті.

Список використаних джерел

1. Fernie B. A., Bharucha Z., Nikčević A. V., Spada M. M. *The Unintentional Procrastination Scale. Journal of Rational-Emotive & Cognitive-Behavior Therapy*, 2017. № 35 (2). P. 136–149. 2. Steel P. *The procrastination equation: How to stop putting things off and start getting stuff done*. New York: HarperCollins, 2012. 352 p. 3. Шемякина О.О. Влияние прокрастинации на уровень стресса у студентов, Журнал «Психология и право», 2013. № 4. С.1-14. 4. Yekhalov V.V., Kravets O.V., Krishtafor D. A. *Psychological Features of the Modern Intern. The world of science and innovation. Abstracts of the 6th International scientific and practical conference*. Cognum Publishing House. London, United Kingdom, 2021. P. 304-311.

**Перетяцько Ірина Павлівна
Смирнова Аріна Михайлівна**

студентки III курсу ДЗ Дніпропетровський державний медичний університет»

ВИСВІТЛЕННЯ ПРОБЛЕМ ЗАХВОРЮВАНOSTІ ВІЛ-ІНФЕКЦІЄЮ В УКРАЇНІ

Актуальність: За даними Європейського центру з контролю та профілактики захворюваності, Європейського регіонального бюро Всесвітньої організації охорони здоров'я, території Східної Європи та Центральної Азії, до якого належить Україна, одні у світі, де продовжує наростати кількість нових випадків ВІЛ-інфекції та смертей від СНІДу.

Метою цієї роботи є огляд даних літератури з приводу ВІЛ-інфекції, її патогенезу, етіології та шляхів розповсюдження, а також створення аналізу статистичних даних щодо захворюваності на ВІЛ-інфекцію серед населення України станом на літо 2020-літо 2021.

Матеріали і методи: З літературних джерел було проведено систематичний огляд літературних даних за темою «Висвітлення проблем захворюваності ВІЛ-інфекцією в Україні».

Результати досліджень: Наразі створюється загроза особистості, громадській та державній безпеці через масове поширення ВІЛ-інфекції в усьому світі, не виключаючи України. Пандемія охопила всі країни і континенти, розпочавшись з поодиноких випадків інфікування ВІЛ та захворювань на СНІД наприкінці 80-х років минулого століття. Зараз ВІЛ/СНІД розповсюджуються серед населення світу надзвичайно швидкими темпами. На жаль, Україна займає одне з перших місць в Європі за кількістю ВІЛ-інфікованих.

Поширення ВІЛ-інфекції в Україні серед осіб працездатного віку старше 50 років переважає на сучасному етапі. ВІЛ-інфекція розповсюджується здебільшого статевим шляхом, але все ще залишається сконцентрованою в ключових, з приводу інфікування ВІЛ, групах населення.

Серед основних причин захворюваності на ВІЛ можна виділити такі: а) недостатня обізнаність населення щодо можливих ризиків інфікування та шляхів пе-

ЗМІСТ

РОЗДІЛ I. СВІТОГЛЯДНІ АСПЕКТИ НЕПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ: ФІЛОСОФІЯ, КУЛЬТУРА ТА ОСВІТА. ФОРМУВАННЯ ДУХОВНО-ЦІННІСНОЇ СФЕРИ ОСОБИСТОСТІ: ІДЕЇ ТА ПРАКТИЧНА РЕАЛІЗАЦІЯ.....	3
<i>Аксютін Д. В.</i> Епістемологічні передумови повороту постнекласичної думки до метаонтології особистості.....	3
<i>Айтов С. Ш.</i> Історична антропологія як філософія історії та формування освітою розуміння сучасної соціокультурної динаміки.....	5
<i>Sari Sh.</i> Spiritual and Moral Shades of Socio-Political Problems in Modern Poetry....	7
<i>Гнатюк Я. С.</i> Зовнішнє і внутрішнє в історії філософії як метатеорії.....	9
<i>Гайворонська Т. О.</i> Становлення глобальної свідомості в світі розвитку неперервної освіти.....	10
<i>Ісаєва С. О.</i> «Етика відповідальності» Еммануеля Левінаса як нововідкриття граничності комунікації в добу Постмодерну.....	12
<i>Делова Л. А.</i> Изучение традиционных нравственных парадигм как фактор формирования духовно-ценностной сферы личности.....	14
<i>Дицюра Н. О., Удовенко Н. В, Петренко Р. В.</i> Роль та значення духовних цінностей в становленні особистості школярів.....	15
<i>Долга О. Д.</i> Синкретизація критичного та емоційного мислення у технології «автентичної інтерпретації».....	17
<i>Лисоколенко Т. В.</i> Феномен гри: від сталості до полісемантизму.....	19
<i>Казмірчук А. С., Бондаренко А. С.</i> Світоглядні аспекти неперервної освіти: філософія, культура та освіта.....	21
<i>Міхайлова А. В., Малюта О. М.</i> Сучасна парадигма мислення та її проблематика.....	24
<i>Малярченко Л. В.</i> Формування духовно-ціннісної сфери особистості: ідеї та практична реалізація.....	25
<i>Мурашкін М. Г.</i> Філософія про вищий стан свідомості як компенсаторне осяяння (релігієзнавчий аналіз).....	29
<i>Пічурін В. В.</i> Психологія особистості та її педагогічний потенціал.....	31
<i>Рогова О. Г.</i> Людинотворчий потенціал курсів морального спрямування (роздуми перед подією повернення етики в НУШ).....	33
<i>Ліницька І. В., Чиновата З. А., Рогов Б. В., Руденький Д. С.</i> Культурологія та фізика: гармонійний тандем. творчість Леонардо да Вінчі.....	35
<i>Романенко М. І.</i> Емоційний інтелект як проблема для нової української школи... ..	37
<i>Третьякова О. Є., Нашиванько О. В.</i> Основні напрямки розвитку відкритого духовного суспільства в Україні.....	39
<i>Прохоров А. В.</i> Масштабированные постнеклассические законы саморазвития человека.....	41
<i>Сагуйченко В. В.</i> Суспільні рамки якісної освіти: досвід ЄС та України.....	43
<i>Хромова О. І.</i> Синергетика як методологія неперервної освіти.....	45
<i>Швидун Л. Т.</i> Освітня мобільність в умовах пандемії: перспективи та ризики.....	47
<i>Філіна І. О., Мизгіна Т. І.</i> Про послаблення логічного мислення: витоки проблеми.....	49
<i>Татарінова Є. С., Хорищенко Д. В.</i> Основні ідеї філософії Григорія Савовича Сковороди.....	51
<i>Шевченко Л. В.</i> Духовно-моральні цінності як першооснова виховання сучасного здобувача освіти і ЗДО.....	52
<i>Шабанова Ю. О.</i> Освіта розуміння та усвідомлення як умова неперервності.....	55
<i>Солоділова О. В.</i> Неперервна освіта як основа формування світогляду.....	57

РОЗДІЛ 2. СУЧАСНА ОСВІТА: МЕТОДОЛОГІЯ, ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА. УПРАВЛІНСЬКІ КОНТЕКСТИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ НЕПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ. ВИЩА ОСВІТА: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ. РОЛЬ СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН У СИСТЕМІ НЕПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ.....	59
<i>Береда Т. М.</i> Удосконалення механізмів управління професійним розвитком педагогічних працівників у закладі загальної середньої освіти в умовах змішаного навчання.....	59
<i>Богодист М. І., Самодумська О. Л.</i> Навчальні проєкти у неформальному освітньому просторі дорослих.....	61
<i>Братаніч Б. В., Кравченко Л. А., Струкова Т. А.</i> Освіта для сталого розвитку як основа системних освітніх реформ.....	63
<i>Багнюк С. С., Шпак Х. М.</i> Неперервна освіта для сталого розвитку: теорія та практика.....	65
<i>Huseynova P.</i> Intigam Specific Features of Social Adaptation of a Child from an Incomplete Family.....	67
<i>Турута О. В., Жидкова О. О.</i> Інформаційно-комунікаційні технології як інструмент інноваційного розвитку сучасної освіти.....	69
<i>Яшина О. М.</i> Державне управління сферою культури: формування духовно-ціннісної сфери особистості.....	70
<i>Гордєєва О. І., Косміна І. А.</i> Принцип міцності засвоєння знань, умінь і навичок як інноваційний підхід в освітній діяльності.....	72
<i>Pashayeva T. Sh.</i> Pedagogical Environment in Azerbaijan in the Period of Safarali Bey Valibayov.....	74
<i>Бондаренко О. М., Ткаченко В. М., Козуб К. І.</i> Онлайн-інструменти для організації дистанційного навчання.....	75
<i>Василенко Т. В., Василенко А. А.</i> Навчання студентів ефективній комунікації....	77
<i>Vasylenko T., Vasylenko A.</i> Chronic Fatigue Syndrome in Medical Students.....	79
<i>Демченко Т. В., Гарагуля І. С., Василенко Т. В.</i> Використання у навчанні кейс-методик під час пандемії COVID-19.....	81
<i>Гашинова К. Ю., Дитятковська Є. М., Корецька О. В., Дмитриченко В. В., Коваленко О. Ю., Разумний Р. В., Недогібченко Н. О.</i> Методика проведення тематичного удосконалення з алергології для лікарів-стоматологів.....	84
<i>Гарагуц С. Л., Миколайчук В. В.</i> Мотивація професійного зростання студентів в умовах впровадження концепції неперервної освіти.....	85
<i>Гашинова К. Ю., Коваленко О. Ю., Разумний Р. В., Рудакова В. В., Суська К. С., Бойко О. О.</i> Особливості практичного навчання студентів раціональному та безпечному використанню лікарських засобів на курсі «Клінічна фармакологія».....	87
<i>Гетман М. Г., Сімонова Т. А., Писаревська О. В., Пісоцька Л. А., Лакіза Т. В.</i> Особливості викладання внутрішньої медицини для випускників зі спеціальності «Магістр медицини».....	89
<i>Делова Л. А.</i> Особенности работы высшей школы в условиях антиковидных ограничений.....	91
<i>Жержова Т. А., Островська С. С.</i> Інновації у симуляційному навчанні на кафедрі акушерства, гінекології та педіатрії.....	92
<i>Зубарева С. О.</i> Проблемні напрями дистанційної освіти.....	93
<i>Жержова Т. А., Островська С. С.</i> Використання дистанційних методів навчання в умовах пандемії COVID-19.....	95
<i>Гашинова К. Ю., Коваленко О. Ю., Дмитриченко В. В., Родіонова В. В., Коваленко О. М.</i> Лекція, як важливий фактор навчання студентів-стоматологів у медичному університеті.....	97
<i>Жержова Т. А., Островська С. С.</i> Анкетування студентів у навчальному процесі	98
<i>Кондра О. В.</i> Тестування як необхідний елемент навчального процесу.....	99

Коробова Т. С. Особливості розвитку сучасної вищої освіти в Україні.....	101
Ключка С. І., Старовойтенко Н. В. Роль наукового гуртка в процесі фахової підготовки здобувачів вищої освіти спеціальності «Лісове господарство».....	102
Ніколенко Л. М., Власова Є. Р. Використання онлайн-ресурсів у профілактиці психологічного насильства.....	104
Ленець О. Є. Систематизація досвіду використання технологій дистанційного навчання на заняттях з «Охорони праці та охорони праці в галузі».....	105
Никифорова А. Р. Неперервна освіта як засіб підвищення стандартів дослідницької діяльності громадських активістів (на матеріалах доповіді Amnesty International «Не приватна справа...» від 11 листопада 2020 р.).....	107
Мошенець К. І. Досвід використання елементів дистанційного навчання на кафедрі ендокринології Дніпровського державного медичного університету.....	109
Пахольчук Т. М., Усачова О. В., Конакова О. В., Сіліна Є. А., Дралова О. А. Використання сучасних підходів до викладання питань імунопрофілактики в умовах дистанційного навчання на кафедрі дитячих інфекційних хвороб.....	111
Мирошніченко Е. С. Modern Possibilities for the Organisation of the Educational Process Using New Technologies.....	113
Плаксіна О. І. Дидактична взаємодія у вищій школі і сучасні підходи до неї: зміст і прояви.....	115
Єхалов В. В., Пилипенко О. В. Прокрастинація у здобувачів вищої медичної освіти.....	118
Перетяцько І. П., Смирнова А. М. Висвітлення проблем захворюваності ВІЛ-інфекцією в Україні.....	120
Maslak H. S., Chernousova N. M., Chernenko H. P., Peleshenko H. B. Features of content preparation for on-line biochemistry teaching at a medical university.....	123
Білан А. А., Радченко Д. О. Проблеми та перспективи вищої освіти в Україні.....	124
Світайло С. В. Особливості компетентнісної підготовки вчителя музичного мистецтва.....	126
Старовойтенко Н. В., Ключка С. І. Міждисциплінарний підхід у формуванні екологічної свідомості студентів технічного спрямування.....	128
Пахольчук О. П. Особливості підготовки студентів з дитячої хірургії в умовах дистанційного навчання.....	131
Андрющенко А. С. Антикризове управління у сфері охорони здоров'я сучасної України.....	134
Чернявська О. В. Гейміфікація як технологія неперервної освіти.....	136
Хомазюк О. Г. Педагогічні умови організації медіаосвіти у військових закладах вищої освіти.....	139
Yusupov V., Lenik V. Continuing Education for Sustainable Development: Theory and Practice. The Role of the Educator.....	140
Хасхачих Д. А. Особливості екстреного переходу на дистанційну форму навчання в період пандемії.....	142
Трохименко Ю. Р. Громадське здоров'я в системі публічного управління: порівняльний аналіз України та Іспанії.....	144
Шабасва Л. М. Сучасна модель управління позашкільною освітою: від теорії до практики.....	147
Tolstikova O., Aharkov S., Klimova O. Organization of Practical Training for Foreign Medical Students.....	149
РОЗДІЛ 3. БЕЗПЕКА В СУЧАСНОМУ СВІТІ ТА СТАЛИЙ РОЗВИТОК. МІЖНАРОДНІ ВІДНОСИНИ, ІНТЕГРАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ ТА СТАЛИЙ РОЗВИТОК. ПОЛІТИЧНИЙ ВИМІР СТАЛОГО РОЗВИТКУ.....	151
Висоцький О. Ю., Висоцька О. Є. Цифрова дипломатія: технологічний підхід...	151